

Погляд від протилежного

Всеукраїнська художня виставка до Дня художника. ЦБХ. Київ

Стаючи свідком чергової традиційної події в Центральному будинку художника, ловиш себе на пустопорожньому занятті. Фіксуєш прізвище за прізвищем, назву за назвою й доходиш висновку: усіх гідних у журнальному матеріалі не охопиш, бо їх надто багато. А якщо когось не згадаєш – образиш.

70

Вихід є. Потрібно зупинитися на особливостях виставки, на тому, що відрізняє її від аналогічних попередніх експозицій. Отже. Нинішня виставка до професійного свята митців продемонструвала аж 630 робіт у різних видах образотворчості й декоративно-прикладного мистецтва. Тобто вдвічі більше, ніж завжди. Серед цього розмаїття знаходимо багато висококласних творів. Зауважмо: експоновані роботи народжені переважно останніми роками.

І. Карук. Ваза «Рівновага»

Такий сплеск активності митців свідчить про нестримне прагнення у складні для країни часи творити, показувати себе, а отже – жити! Попри будь-які труднощі, несприятливе фінансове тло художники везуть свої роботи з усіх куточків держави. Проходять горнило суворого виставкового або не проходять, та в будь-якому разі виявляють нечуване бажання самореалізації. Цікаво, що армія авторів, котрі показують свій добробут на регулярних виставках у Будинку художника, поповнюється із лав студентів Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, а також

М. Тихонов. «Баланс»

Є. Решетник. Композиція «Майдан»

О. Федяєв. «Біла річка»

Ю. Пастухова.
Без назви

Т. Сосуліна. «Воїн» (за мотивами творів Приймаченко)

Л. Мітченко. «Трипільський бик»

тутешніх студійців (ідеться про учнів художньої студії НСХУ при ЦБХ, керованої добрим другом нашої редакції Миколою Грохом).

Найнесподіванішим з огляду на нинішні події в країні є образний ряд лівової частки творів. Митці зосередилися на Україні – ні, не ідилічній, не примарній: на такій, якою вона була і буде, багатою та миролюбною. Це свого роду контрреакція, погляд від протилежного. На відміну від багатьох експозицій, що останнім часом дислокувалися на різних виставкових просторах та полум'яніли сюжетами й настроями кривавої дійсності, ця імпреза показує безкраї лани і степи, пухнасті ліси, профілі гарних міст, портрети корифеїв, мудрі обличчя звичайних людей,

рослини, тварини... Одне слово, все те, що наповнює змістом поняття життя. А переважна академічність творів лише скорочує місток між авторами та глядачами, які однаково хочуть миру.

У побаченому тут ніби акумульовано послання митців до Всесвіту: війна – то страшний сон. Ми прокинулися і побачили: все спокійно. Все безмарно. Все, як зазвичай.

Р. S. Істотне доповнення: нерозбещені статками художники нині дуже часто передають прибуток від продажу робіт пораненим, сім'ям загиблих воєнів, а також у зону АТО.

С. Скрипичин. «Замріяна»